בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 51968-11-19 נדב נ' גל שירותי חניה בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

המבקש: **בצלאל נדב**

נגד

המשיבה: **גל שירותי חניה בע"מ**

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיפים 18 ו- 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**").

התביעה הייצוגית ותמצית בקשת האישור:

1. ביום 21.11.2019 הגיש המבקש את הבקשה לאישור ניהול התובענה כייצוגית, נגד המשיבה. המבקש טען שהמשיבה מציגה בכניסה לחניוניה מחירון, במסגרתו מפורטים תעריפי חניה בגין החניה בחניון. אולם, בפועל מחייבת את הלקוחות באופן שונה מאשר התעריפים המצוינים על המחירון.
2. המבקש טען שהמשיבה מציינת במפורש על גבי השילוט כי "מחירון ערב מהשעה 15:00 עד 8:00 בבוקר" הינו- 25 ₪. תעריף זה הינו חד משמעי, ומוצג ללא כל סייג או תנאי. אולם, בפועל המשיבה אינה מחייבת את לקוחותיה שנכנסים לחניון עובר לשעה 15:00 ושוהים בו אחרי שעה זו לפי התעריף המוזל של "מחירון ערב", אלא מחייבת אותם בגין מחיר שעתי (או מחיר "מקסימום יומי/אובדן כרטיס")- וזאת אף בגין השעות הכלולות בתעריף "מחירון ערב".
כך לדוגמא, צרכן אשר נכנס לחניון בשעה 14:00 ויצא הימנו בשעה 17:00, נדרש לשלם 60 ₪ בעוד שבהתאם לנוסח המפורט בשילוט, עליו לשלם סך כולל של 45 ₪ (20 ₪ בעבור השעה הראשונה – 25 ₪ בעבור תעריף ערב). המשיבה אינה מציינת בעניין "מחירון ערב" במפורש "מהשעה 15:00 ועד 8:00".
3. לטענת המבקש התנהלות המשיבה מהווה הפרה בוטה וחמורה של הוראות חוק הגנת הצרכן- חובת גילוי, איסור הטעיה והשפעה בלתי הוגנת מכוח חוק הגנת הצרכן.
עוד טען שהמחדלים של המשיבה מהווים הפרה של הוראות חוק הגנת הצרכן, כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין, המזכה את חברי הקבוצה בפיצויים בגין הנזקים שנגרמו לציבור הצרכנים.

4. עוד טען, לרשלנות מצד המשיבה. זאת, משום שחברה סבירה הייתה דואגת לוודא כי המצגים המופיעים על גבי מחירון הינם ברורים, וככל שיש סייגים או מגבלות כלשהם בגין תעריף מסוים, היה עליה לפרטם באופן מפורש, אשר יאפשר לצרכן לקבל החלטה מושכלת בבואו לרכוש את השירות טרם כניסתו לחניון.

הקבוצה בשמה הוגשה בקשת האישור: (להלן: "חברי הקבוצה")

5. המבקש ביקש להגדיר את הקבוצה שבשמה תוגש התובענה כך: " **כל לקוחות המשיבה אשר חנו בחניוני המשיבה בשעות הכלולות "במחירון ערב", אולם בפועל נדרשו לשלם בגין השעות הנ"ל תעריף גבוה יותר מהתעריף הקבוע ב"מחירון ערב", וזאת ב- 7 שנים שקדמו למועד הגשת בקשת האישור ואשר יחנו עד למועד מתן החלטה בבקשה האישור**".

עילות התביעה נגד המשיבה אשר פורטו בבקשת האישור

6. התביעה מתבססת על פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו- 2006: "**תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו**".

7. לטענת המבקש, לו ולחברי הקבוצה עומדות עילות מכוח חוק הגנת הצרכן כלהלן: איסור הטעיה (סעיף 2 לחוק), איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת (סעיף 3 לחוק), חובת גילוי לצרכן (סעיף 4 לחוק), וכן טען בנוסף לרשלנות (סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין), עילת תביעה מכוח עוולת הפרה חובה חקוקה (סעיף 63 לפקודת הנזיקין), עשיית עושר ולא במשפט, והפרת חוזה (סעיפים 10 ו- 13 לחוק החוזים).

גובה הנזק

8. סך הנזק בבקשת האישור, המיוחס למשיבה עומד על סך של 2,500,000 ₪, עובר למועד הגשת בקשת האישור.

הסעדים שנתבעו בבקשת האישור

9. ליתן צו המופנה אל המשיבה והמורה לה לחדול מחיוב לקוחותיה בתעריף גבוה מהתעריף המוצג על ידה בחניוניה בגין "מחירון ערב" בגין השעות הכלולות ב- "מחירון ערב";

10. ליתן צו המופנה אל המשיבה המורה לה לתקן את המצגים על גבי המחירון בכניסה לחניוניה כך שיפורטו כל אותם מקרים אשר אינם מקנים זכאות ליהנות מהתעריף המוזל במסגרת "מחירון ערב".

11. לחייב את המשיבה לפצות את חברי הקבוצה בגין הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים שנגרמו להם. המבקש טען כי על רקע הצהרותיה של המשיבה באתר האינטרנט נראה כי בכל מקרה הסכום המצרפי של סכום התביעה עולה על סך של 2,500,001 ₪.

12. להורות על כל סעד שנראה לביהמ"ש צודק וראוי בנסיבות העניין כמפורט בסעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות.
13. לפסוק לטובת המבקש גמול מיוחד בשל מעמדו כתובע ייצוגי ;
14. להורות על תשלום שכ"ט עו"ד לב"כ המבקש.

הסדר פשרה

15. ביום 25.3.21 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסכם פשרה.
16. בליבת ההסדר עומדת התחייבות המשיבה להעניק לציבור, הטבה בסך כולל של 180,000 ₪, אשר תינתן לציבור אשר יעשה שימוש בחניון/ני המשיבה באמצעות מתן הנחה של 20% על כלל המחירים הנקובים במחירון החניה בחניון בפינת הרחובות ז'בוטינסקי-בן סרוק בתל אביב המופעל על ידי המשיבה, ולמשך 9 חודשים עוקבים ורציפים או עד למיצוי סכום ההטבה, לפי המוקדם. ככל ובתום התקופה, המשיבה לא תסיים את מלוא מתן ההטבה, אזי היא מתחייבת כי היתרה עד לגובה סכום ההטבה הכולל תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים הנפסקים כסעד, אשר הוקמה מכוח סעיף 27א לחוק תובענות ייצוגיות.
17. בנוסף, המשיבה תבהיר על גבי שילוט בכניסה לחניונים, בהם קיים מחיר שונה ביחס לאספקת שירותי חניה בשעות הערב, כי החיוב של לקוח אשר נכנס לפני השעה 15:00 יהא לפי מחירון יום.
18. למבקש ישולם גמול בסך כולל של 15,000 ₪.
19. שכר טרחתם של באי כח המבקש יהיה בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין.

החלטה בבקשה לאישור הסדר פשרה

20. בהחלטה מיום 25.3.21, ביהמ"ש הורה על פרסום הודעה ראשונה בשניים מארבעת העיתונים היומיים הנפוצים בישראל.
21. כן הורה ביהמ"ש על משלוח העתק מההודעה, בצירוף העתק הבקשה לאישור הסדר פשרה, ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: "**היועמ"ש**") ולמנהל בתי המשפט.

דיון מיום 9.6.21

22. בדיון שהתקיים ביום 9.6.21, ביהמ"ש ביקש מהצדדים להמציא פרוטוקול הדיון לפמת"א (אזרחי), מאחר ועלה ספק אם נפלה טעות בהמצאה קודמת לפרקליטות מאחר ולא הוגשה עמדת הפרקליטות. כמו כן, ביהמ"ש הודיע לצדדים שבכוונתו למנות רו"ח שיגיש דו"ח לגבי יישום ההטבה, ולאחר שהצדדים השאירו העניין לשיקול דעת ביהמ"ש, ביהמ"ש מנה מספר מועמדים וניתנה לצדדים האפשרות למנות מועמד מוסכם מטעמם.

הודעה מיום 15.6.21

23. הצדדים הודיעו כי הינם מסכימים למנות את רו"ח אלעד נבון שיבדוק את יישום ההטבה וידווח בהתאם לביהמ"ש.

עמדת היועמ"ש

24. היועמ"ש ציין בהודעתו כי הגורמים המקצועיים במדינה לא מצאו להביע עמדה לחיוב או לשלילה בנוגש לאישור הסדר הפשרה.

התנגדויות

25. לא הוגשו התנגדויות.

הסכם פשרה מתוקן

26. ביום 27.6.21 הגישו הצדדים הודעה לפיה הסדירו את שכרו של רו"ח אלעד נבון, ובהתאם הגישו הסכם פשרה מתוקן.

דיון והכרעה

27. התביעה הייצוגית וסעיפי החוק הנוגעים לעניין:

- סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(א) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין"

- סעיף 19(ג) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"(ג)(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:

(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי העניין;

(ג) עיקרי הסדר הפשרה.

(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:

(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;

(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;

(ג) השלב שבו נמצא ההליך;

(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)(5);

(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;

(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר".

28. בהתאם לבקשה:

א. הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה בהתאם לבקשה לאישור: "**כל לקוחות המשיבה אשר חנו בחניוניה בשעות הכלולות "במחירון ערב" אולם בפועל נדרשו לשלם בגין השעות הנ"ל תעריף גבוה יותר מהתעריף הקבוע ב"מחירון ערב", וזאת ב- 7 שנים שקדמו למועד הגשת בקשת האישור ואשר יחנו עד למועד מתן החלטה בבקשה האישור".**

ב. עילות התביעה פורטו קודם לכן.

ג. הסעדים שנתבעו פורטו קודם לכן

ד. השאלה המשותפת לחברי הקבוצה: התביעה הייצוגית מעלה שאלות משותפות של עובדה וחוק כלהלן:

- האם מצגיה של המשיבה על גבי המחירון בכניסה לחניוניה מטעים את הצרכנים?
- האם מצגיה של המשיבה פוגעים בזכויות הצרכנים?
- האם פעולותיה של המשיבה עומדות בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן?
- האם פעולותיה של המשיבה מהוות עוולה כמפורט בפקודת הנזיקין?
- האם נגרמו נזקים ללקוחות המשיבה אשר חנו בחניוני המשיבה בהם הוצג "מחירון ערב" בשעות הכלולות ב"מחירון ערב" אולם בפועל נדרשו לשלם בגין השעות הנ"ל תעריף גבוה יותר מהתעריף הקבוע ב"מחירון ערב"?

29. במסגרת ההליך, לא הוגשו בקשות ליציאה מהקבוצה.

30. בבוא בית המשפט לאשר הסדר פשרה, עליו להשתכנע, כאמור, כי "**ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה... וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין**" (סעיף 19(א) בחוק תובענות ייצוגיות).

31. מטרתו של חוק תובענות ייצוגיות מוגדרת בסעיף 1 כדלקמן:

(1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות לסוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים;

(2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו ;

(3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין ;

(4) ניהול יעיל, הוגן וממצה של תביעות.

32. לאחר שביהמ"ש שקל את טענות הצדדים לעניין הסדר הפשרה, כמו גם את הוראות הסדרי הפשרה, נסיבותיו ואת עמדת היועמ"ש, ביהמ"ש קובע כי בנסיבותיה של תובענה זו קיימות שאלות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת בנסיבות העניין. בנוסף, יש בהסדר הפשרה בענייננו כדי לענות על מטרות החוק והוא ראוי, סביר והוגן.

33. במסגרת בחינת הסדר הפשרה על ידי בית המשפט, יש לבחון האם הסדר הפשרה משקף כראוי את הסיכויים והסיכונים בפניהם היו עומדים הצדדים, לו היה מנוהל ההליך המשפטי עד תום. בהערכת הסיכויים והסיכונים יש כדי להשפיע על סכום הפיצוי שנקבע במסגרת הסדר הפשרה, שכן ככל שהסיכויים לקבלת התביעה הייצוגית גבוהים יותר, כך על סכום הפיצוי להיות גבוה יותר, ולהיפך. על סכום הפיצוי לשקף את האיזון שבין סיכויי ההליך וסיכוניו.

34. בענייננו, ההליך שתחילה הוגש לביהמ"ש המחוזי ולאחר מכן הועבר לבימ"ש השלום, הסתיים בהסדר פשרה אליו הגיעו הצדדים, בטרם הוכרעה הבקשה לאישור הגשת תובענה ייצוגית. אף שבמסגרת ההליך נערכו חמש ישיבות (כולל ישיבה שנערכה בבימה"ש המחוזי), הרי שהצדדים השכילו להגיע להסדר פשרה לאחר הסכמתם לפנות להליך גישור.

35. מאחר ובסופו של יום לא נחקר מי מהצדדים, הרי שבשלב מקדמי זה של ההליך המשפטי, אין בידו של בית המשפט להעריך באופן מדויק את הסיכויים והסיכונים כאמור. במקרה מעין זה, על בית המשפט לנסות ולהעריך, על בסיס כתבי הטענות, והדיונים המקדמיים שנערכו, מה הם אותם סיכויים וסיכונים אשר היו עומדים בפני הצדדים לו הבקשה או התביעה הייצוגית הייתה מתנהלת עד תומה, וזאת מבלי לקבוע מסמרות בדבר תוצאת ההליך לו היה מתנהל כסדרו.

36. במקרה דנן, ביהמ"ש התרשם מעיון בתשובה לבקשה לאישור התובענה כייצוגית, שהצדדים השכילו להגיע להסכם פשרה מאוזן וראוי, וביהמ"ש מצא לקבלו לאחר שבחן אותו. כמו כן, היועץ המשפטי לממשלה לא מצא להתערב ולא הוגשו התנגדויות.

שיעור הפיצוי

37. כאמור לעיל, הצדדים קבעו כי שיעור הפיצוי יהיה בצורת הטבה בסך כולל של 180,000 ₪ אשר תינתן לציבור אשר יעשו שימוש בחניון המשיבה באמצעות מתן הנחה של 20% על כלל המחירים הנקובים במחירון החניה בפינת הרחובות ז'בוטינסקי – בן סרוק בתל אביב, ולמשך 9 חודשים עוקבים ורציפים או עד למיצוי סכום ההטבה, לפי המוקדם.

38. בנוסף, הוסכם שבמידה ובתום תקופת ההטבה המשיבה לא תסיים את מלוא מתן ההטבה, אזי המשיבה מתחייבת, כי היתרה עד לגובה סכום ההטבה תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים הנפסקים כסעד.

39. בהקשר זה מן הראוי להזכיר, כי הפער בין הסכום הנתבע לגובה הפיצוי הניתן במסגרת הסדר פשרה אינו אינדיקציה משמעותית להגינות הסדר הפשרה.

40. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט גרוסקופף בת"צ (מחוזי הרכז) 16584-10-11 **רונית פלג נ' פריגו ישראל סוכנויות בע"מ** (פורסם בנבו, 29.11.2018) (להלן: "**עניין פריגו**"), פסקה 56(4) כי: "**הפער בין גובה הפיצוי שנתבע במסגרת התובענה לבין גובה הפיצוי שניתן במסגרת הסדר פשרה...אינו חריג בהליך תובענה ייצוגית. הסכום הנתבע בתובענה הייצוגית הוא סכום ראשוני, שננקב בהיעדר נתונים ממשיים בידי התובעים המייצגים, כשלעיתים קרובות מתקבל הרושם כי מגישי התובענות הייצוגיות נוהגים בו לפי הכלל "כל המרבה הרי זה משובח". במציאות זו, ובהעדר כל מחיר להפרזה בסכום התביעה, אין להתפלא על כך שהסכום הנתבע רחוק על פי רוב באופן קיצוני מהסכום שנפסק בפועל (אלון קלמנט, קרן וינשל-מרגל, יפעת טרבולוס ורוני אבישר שדה "תובענות ייצוגיות בישראל – פרספקטיבה אמפירית" 40-41 (מחלקת מחקר של הרשות השופטת, 2014)). ודוק, המחוקק קבע כי "הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית" הינו שיקול בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג (ראו סעיף 23(ב)(5) לחוק תובענות ייצוגיות), אך לא קבע כי שיקול זה הוא שיקול בהחלטה בדבר אישור הסדר פשרה, אלא הציב כמבחן מרכזי את השיקול של "הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו בית המשפט היה מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה" (ראו סעיף 19(ג)(2)(א) לחוק תובענות ייצוגיות.**".

41. עוד התחייבה המשיבה להבהיר על גבי השילוט בכניסה לחניונים, כי קיים מחירון שונה ביחס לאספקת שירותי חניה בשעות הערב.

מנגנון הפיצוי

42. העיקרון המנחה לפי חוק תובענות ייצוגיות, הוא מתן פיצוי כספי ישיר לכל חברי הקבוצה (סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות).

43. בית המשפט רשאי לחרוג מעקרון זה במקרים בהם פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, כאמור בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות: "**מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא**

להורות על מתן כל סעד אחק לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין;".

ראה בהקשר זה: רע"א 1644/15 **גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ** (פורסם בנבו, 27.5.2015); עע"מ 2748/15 **מי אביבים נ' ליבוביץ** (פורסם בנבו, 1.9.2019), סעיף 40.

44. במקרה דנן, מאחר ונטען כי לא ניתן לזהות את חברי הקבוצה באופן פרטני לצורך מתן הפיצוי המוסכם, הוסכם בין הצדדים, כי חלף מתן פיצוי לחברי הקבוצה, יינתן פיצוי לטובת הציבור שיעשה שימוש בחניון המשיבה (כך שהפיצוי יכול ויינתן אף לחברי הקבוצה בגין העבר). וזאת באמצעות הטבה בסך כולל של 180,000 ₪ כאמור.

מעשה בית דין

45. סעיף 18(ז)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

"**18(ז) הסדר פשרה לא יכלול –**

עילות תביעה, בעלי דין או חברי קבוצה, אשר לא נכללו בבקשה לאישור או בהחלטה על אישור התובענה הייצוגית; ואולם אין בכך כדי לגרוע מזכותו של בעל דין לבקש מבית המשפט רשות לתקן את הבקשה לאישור או את התובענה הייצוגית, לפי כל דין;"

46. סעיף 24 לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

"**פסק דין בתובענה ייצוגית יהווה מעשה בית דין לגבי כל חברי הקבוצה שבשמם נוהלה התובענה הייצוגית, אלא אם נקבע במפורש אחרת בחוק זה.**"

47. אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית הוא פסק דין ובשל כך מהווה גם מעשה בית דין (**ד"ר אלעד אופיר, תובענות ייצוגיות בישראל** (בורסי 2017) (להלן: "**ד"ר אופיר**"), עמ' 33, ה"ש 86).

כלומר, בהתאם לסעיף 18(ז)(1), הסדר הפשרה אינו כולל עילות תביעה נוספות או בעלי דין נוספים על אלה שנכללו בבקשת האישור.

48. אחד הטעמים של סעיף 18(ז)(1), הוא למנוע מצב דברים שבו נתבע ינסה לקבל חסינות גם מפני תביעות עתידיות בגין עילות, או כלפי בעלי דין שאינם חלק אמתי מהמחלוקת הנוכחית (**אביאל פלינט וחגי ויניצקי תובענות ייצוגיות** (הוצאת נבו, 2017) (להלן: "**פלינט ווניצקי**"), עמ' 625). משמע, סעיף 18(ז)(1) נחקק בהתחשב בכך שפסק הדין בתובענה ייצוגית, לרבות באישור הסדר פשרה, מעניק חסינות ומהווה מעשה בית דין בהתאם לסעיף 24 לחוק.

49. בעניינו, סעיפים 19-20 לפרק ו' להסכם הפשרה קובעים כך:

"**19. פסק הדין הנותן תוקף להסכם הפשרה זה ייצור מעשה בית דין כלפי כל אחד מחברי הקבוצה, ויראו את כל חברי הקבוצה כמוותרים על כל טענה ו/או דרישה ו/או תביעה ו/או זכות ו/או סעד בכל הקשור לעילות התביעה, לרבות כלפי המשיבה ו/או כל מי שקשור**

אליו ו/או מי מטעמו, ולא תעמוד לחברי הקבוצה זכות, מכל מין וסוג שהוא, לרבות לפיצוי נוסף כלשהו בקשר עם עילות התביעה.

20. למען הסר ספק מובהר, כי פסק הדין כאמור יהווה מיצוי סופי ומוחלט של טענות המבקש ויתר חברי הקבוצה, ועם נתינתו יתגבש אוטומטית ויתור וסילוק ביחס לכל עילות התביעה, כלפי כל אחד ואחד מחברי הקבוצה.".

מינוי בודק

50. ס' 19(ב) (1) לחוק קובע כי "**בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית (בסעיף זה – בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו...**".

51. הצדדים טענו מסעיף 43 לבקשה לאישור הסדר הפשרה שאין מקום למינוי בודק. בשים לב להיקף הכולל של הפיצוי שנוגע לחניון מסוים והעברת ברור המחלוקת מביהמ"ש המחוזי לבימ"ש זה, ביהמ"ש הגיע למסקנה שמינוי הבודק בנסיבות המקרה כאן רב חסרונו על תועלתו ולעניין זה ראו הפסיקה אליה הפנו הצדדים בבקשה וכן ת"מ (מינהליים ת"א) 101-07 **דורון לוי נ' רשות השידור**, פס' 20 (פורסם בנבו, 04.01.2012); וראו עוד: **פלינט ויניצקי**, עמ' 639).

52. . ביהמ"ש הסתפק במינוי רו"ח שיגיש דו"ח לגבי יישום ההטבה. הצדדים הסכימו על מינויו של רו"ח אלעד נבון, שיגיש בהתאם דו"ח לגבי יישום ההטבה, ובהתאם הסדירו שכרו באמצעות המשיבה.

53. גם היועמ"ש שבדק את ההסכם עם גורמי המקצוע, לא מצא מקום להעיר בעניין אי מינוי בודק.

גמול ושכר טרחה

54. הצדדים הסכימו ביניהם להמליץ לביהמ"ש לאשר לבאי כוח המבקש שכר טרחה בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין. בנוסף, המליצו לאשר למבקש גמול בסך של 15,000 ₪. כאשר הוסכם, כי הגמול ישולם בתוך 30 ימים מיום מתן פסק דין המאשר הסכם הפשרה, ואילו את סכום שכר הטרחה שיפסק ישולם באמצעות שישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם יהיה, בתוך 30 ימים מיום מתן פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה. עוד סוכם בין הצדדים כי המשיבה תשפה את המבקש בהחזר חלקה הראשון של האגרה ששילם לפתיחת ההליך בביהמ"ש המחוזי בסך של 5,566 ₪.

55. סעיף 19(ו) בחוק תובענות ייצוגיות קובע:

"אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה לו על ידי הצדדים לעניין זה".

56. סעיף 22 בחוק תובענות ייצוגיות דן בגמול לתובע המייצג וקובע:

"(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה, כולה או גם חלקה, לרבות בדרך של אישור הסדר פשרה, יורה על תשלום גמול לתובע המייצג, בהתחשב בשיקולים כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן מצא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שהדבר אינו מוצדק בנסיבות הענין.

(ב) בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

(1) הטרחה שטרח התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;

(2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;

(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית".

57. סעיף 23 בחוק תובענות ייצוגיות דן בשכר טרחתו של בא כוח מייצג וקובע:

"(א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור; בא הכוח המייצג לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט כאמור.

(ב) בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:

(1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;

(2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרח בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;

(3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;

(4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;

(5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית".

58. אין עסקינן ברשימה סגורה של שיקולים, אלא בקווים מנחים, כאשר הקביעה המדויקת של שיעור הגמול לתובע המייצג ושכר טרחת בא כוחו נתונה לבית המשפט הרשאי לשקול שיקולים נוספים (ראו עע"מ 6687/11 **מדינת ישראל נ' אבוטבול**, [פורסם בנבו] פסקה 27 (25.12.2012) (להלן: "**עניין אבוטבול**"); ע"א 10085/08 **תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל**, [פורסם בנבו] פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות (4.12.2011) (להלן: "**עניין תנובה**")).

59. בפסיקה הוכרו שלושה סוגי שיקולים המשתקפים מהסעיפים אותם יש לשקול במסגרת קביעת הגמול לתובע ושכר הטרחה: סוג ראשון של שיקולים הוא שיקולים הנוגעים

למערכת התמריצים בקשר עם הגשת תובענות ייצוגיות. על בית המשפט לעודד הגשתן, אך בד בבד למנוע הגשת תובענות סרק (ראו עניין תנובה, פסקה 62 לפסק דינה של כב' השופטת חיות; ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' רייכרט**, [פורסם בנבו] פסקה 2 (23.5.2012) (להלן: "**עניין רייכרט**")); סוג שני של שיקולים נוגע בהכוונת התנהגות בא כוח התובע המייצג, כאשר שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול יעיל והגון של התובענה הייצוגית; סוג שלישי של שיקולים נוגע ליחס שבין שכר הטרחה ובין התובענה הייצוגית בכללותה, כאשר על שכר הטרחה להיות הוגן וסביר בהתחשב בכלל מאפייני התובענה הייצוגית (עניין אבוטבול, פסקה 28; ע"א 9134/05 **לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ**, [פורסם בנבו] פסקה 12 (7.2.2008)).

60. במקרה דנן, שווי ההטבה שביקשו הצדדים לאשר הינה בגובה של 180,000 ₪, כאשר סה"כ הסכום שעותרים לו הצדדים עבור שכ"ט באי כוח המבקש והגמול למבקש הינו כ- 65,000 ₪, קרי כ- 36% מגובה ההטבה.

61. לפיכך, בהתחשב בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לסכום הפשרה הכולל; בהתחשב במשך הזמן שנוהל ההליך ובכך שהסדר הפשרה הוגש בטרם אושרה הבקשה לניהול התביעה כייצוגית; ביהמ"ש מוצא לאשר את הסכומים שהוסכמו.

סוף דבר

62. לאור כל האמור לעיל, ביהמ"ש מאשר את הסדר הפשרה הסופי מיום 27.6.21 ונותן לו תוקף של פסק דין.

63. המשיבה תשלם למבקש הגמול המוסכם בסך של 15,000 ₪, תוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין.

64. המשיבה תישא בשכ"ט באי כוח המבקש בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין באופן התשלום שסוכם.

65. המשיבה תשיב למבקש את חלקה הראשון של האגרה ששולמה בפתיחת ההליך בביהמ"ש המחוזי בסך של 5,566 ₪.

66. בנסיבות העניין, נותן תוקף של פסק דין גם להסכמת הצדדים בהתאם לסעיף 39 לבקשה לפיו אינם עומדים על תשלום ההוצאות שנפסקו בהתאם להחלטה מיום 26.7.20.

67. כמו כן, מאחר ובסופו של יום לא נשמעו חקירות בהליך זה, ביהמ"ש פוטר מתשלום חלקה השני של האגרה, או אגרת פסק דין.

68. ביהמ"ש קובע שבנסיבות העניין, הסכומים שלעיל משקפים נכונה את נסיבותיו של ההליך דנן.

69. בתוך 30 יום מהיום יגישו הצדדים לאישור ביהמ"ש, נוסח של ההודעה השנייה שנדרש לפרסם בהתאם לסעיף 25(א)(4) בחוק תובענות ייצוגיות לגבי הסדר הפשרה. בהודעה

יפורטו כל הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-(2) וכן הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר הפשרה, כאמור בסעיף 25(ד) בחוק תובענות ייצוגיות.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט